

(18. 1.)

VERSLAG.

(De vroegere stukken zijn gedrukt onder n°. 217 der Zitting 1901—1902.)

Bij het afdeelingsonderzoek van het wetsontwerp werd met nadruk opgemerkt, dat de Kamer, door de daarin bedoelde overeenkomst van ruiling van grond met de gemeente Nijmegen harerzijds goed te keuren, niet mag geacht worden in te stemmen met de plannen, in de Memorie van Toelichting uiteengezet, omtrent de bestemming te geven aan de te verkrijgen terreinen en aan de in 's Rijks schatkist te storten toegift van f 382 000. De stichting van de kazernes en de andere gebouwen voor militaire doeleinden, waarvan in de Memorie van Toelichting sprake is, zal te zijner tijd en van de thans plaats vindende ruiling van gronden geheel afgescheiden, aan het oordeel der Kamer moeten worden onderworpen.

Hoezeer door de Memorie van Toelichting de indruk is gewekt, dat reeds thans, bij dit wetsontwerp, omtrent den bouw van eene kazerne zal worden beslist, blijkt, naar werd opgemerkt, uit een bij de Kamer te dier zake ingediend adres. De adressant, eigenaar van eene villa, grenzende aan het terrein waarop volgens de Memorie van Toelichting eene kazerne zal worden gesticht, wijst op de groote waardevermindering, welke zijn perceel, gebouwd in een tijd toen niet was te voorzien, dat eenmaal het aangrenzende terrein voor militaire doeleinden zou worden aangewend, door de nabijheid van eene kazerne en daarbij behorende militaire gebouwen zou ondergaan.

Men verzocht van den Minister, aan wien een gelijk adres is toegezonden, inlichtingen daaromtrent te mogen ontvangen en wenschte te weten of en zoo ja, op welke wijze bij een eventueelen bouw van eene kazerne aan de bezwaren van den

adressant zou worden te ontmoet gekomen en zou worden gezorgd, dat hij voor schade bleef behoeft.

Enkele leden meenden, dat een publiekrechtelijk lichaam rechtens verplicht is de schade, welke particulieren ten gevolge van de uitvoering van werken ten algemeenen nutte lijden, te vergoeden, zooals het huns inziens omgekeerd ook gerechtigd behoorde te zijn tot de voordeelen, die in zoodanig geval de particulieren zouden genieten.

Andere leden wezen er op, dat, naar ons bestaand recht, slechts in geval van onteigening ten algemeenen nutte, waar dus ten bate van het algemeen iemands eigendom wordt genomen, aan den eigenaar schadeloosstelling wordt toegekend. In een geval als in het genoemde adres bedoeld, waarin ten gevolge van den aanleg van een voor den openbaren dienst bestemd gebouw zijdelings schade aan particulieren wordt toegebracht, moge wellicht in billijkheid kunnen worden gevorderd, dat zooveel mogelijk deze schade worde vergoed, een rechtsgrond voor schadevergoeding bestaat hier geenszins. Deze leden zouden het scheppen van zoodanigen rechtsgrond ook niet gewenscht achten, alleen reeds omdat het toekennen van schadevergoeding als regel in gevallen als in het adres bedoeld, zeer verre, ja niet te overziene gevolgen zou hebben en de schatkist op zeer zware offers zou komen te staan.

Gevraagd werd, waarom het wetsontwerp, meer dan zes maanden na de dagteekening van de overeenkomst van ruiling bij de Kamer is ingediend.

In het vertrouwen, dat de Minister bereid zal zijn de gemaakte opmerkingen en gedane vragen nog vóór de openbare beraadslaging over het wetsontwerp en dus schriftelijk te beantwoorden, acht de Commissie van Rapporteurs door de gewisselde stukken en de mededeeling van het bovenstaande, die beraadslaging genoegzaam voorbereid.

Aldus vastgesteld den 27sten November 1902.

DE KLERK.
ROESSINGH.
VAN WICHEN.
SCHOKKING.
TER LAAN.

